

گپی خودماني در دنياي كودكي

ميزگردي درون قاب است و راميد جوان پشت صندلي يك طرف آن ميز نشسته و پسرچه‌اي چند ساله آن ور ميز. نور صحنه خيلي كم است، اما اين نکته چيزي از هيجان و شيطنت حاكم بر فضا كم نمي‌كند.

جام جم آنلاين: ميزگردي درون قاب است و راميد جوان پشت صندلي يك طرف آن ميز نشسته و پسرچه‌اي چند ساله آن ور ميز. نور صحنه خيلي كم است، اما اين نکته چيزي از هيجان و شيطنت حاكم بر فضا كم نمي‌كند. اين تصوير يكي از بخش‌هاي برنامه #171;راديو هفت» است كه در ايام نوروز پخش شد و در دو شب گذشته نيز به خاطر استقبال مردم از راديو هفت بازپخش شد.

گذشته از شيرين‌زباني و پرحرفي و جذابيت كلامي آرتين، پسر بچه شركت‌كننده در اين ميزگرد، اين برنامه چيزي داشت كه تا پيش از اين در برنامه‌هاي ديگر ديده نشده است.

اين جذابيت را مي‌توان در نوع مديريت برنامه و قالب كلي اين بخش از برنامه راديو هفت جستجو كرد. اين كه گفت‌وگوي دروني كودكي توسط بزرگ‌تري - كه اتفاقا كودك درون پرشوري دارد - در قاب تلويزيون نمايش داده شود يك اتفاق تازه و البته قابل ستايش است.

شايد در ابتداي امر گفت‌وگوي يك كودك و بزرگسال در رابطه با مسائل كم‌اهميت كمی بي‌معني و كسل‌كننده به نظر برسد؛ اما عميق كه مي‌شويم بعد از تماشايش برنامه حس خوبي به آدم دست مي‌دهد؛ يك جور حس نشاط ناشي از شنيدن زمزمه‌هاي كودكي كه نماينده بچه‌هاي هم‌سن و سال خودش است.

اين بخش از برنامه راديو هفت نشان داد كه مي‌توان روبه‌روي يك كودك نشست و اجازه داد دنياي دروني وجودش را با صداي بلند بازگو كند؛ مي‌توان با او مثل بزرگ‌ترها رفتار كرد و به او فهماند كه روي اين ميزگرد و پشت آن قاب دوربين چيزي نيست كه نتواند تصرفش كند. به او اجازه داد كودك‌ي‌اش را با تمام بيننده‌ها تقسيم كند و بي‌محابا حرف بزند.

اين دست از برنامه‌ها اگر چه در بخش مخصوص كودكان پخش نمي‌شود و شايد اصلا براي جذب كودكان تهيه نشده باشد اما بر سردر آن، تابلوي ورود كودكان ممنوع نيز نصب نشده و اتفاقا دیدنش كودكان را بيشتر سر شوق مي‌آورد.

آنها خودشان را مي‌بينند كه در هيات آرتين تكتير مي‌شوند و دارند براي بزرگ‌ترها از خودشان مي‌گويند، آن هم با حرف‌هايي كه در ظاهر شايد ربطی به هم ندارند!

مهرآوه فردوسي - گروه راديو و تلويزيون